

Hola! Us parlo jo en Carnestoltes, rei dels pocasoltes.

Voleu saber d'on he sortit? Doncs jo sóc d'un país llunyà, anomenat xauxa. En el meu país tot, tot es permès, a vegades plou, però no plou com aquí no, a vegades plou caramels, més bons; i quan plou ens fem un tip de menjar-ne, durant dies i dies, i no ens fan mal de panxa, com a vosaltres. Però, això només ens passa als que som habitants de xauxa.

També a vegades neva i quan neva no podem esquiar, perquè la nostra neu és nata, i amb la nata no podem esquiar, però no ens fa res, eh! perquè ens la menjem.

En el meu país els nens mai ploren i sempre fan el que volen, riuen molt, puguen als arbres, ... però a vegades els nens de xauxa em pregunten coses, també volen saber què fan els nens que no són de xauxa.

Voleu que us expliqui que hi ha més al meu país? Doncs, bé, arbres i també flors, flors de tots colors. Durant tot l'any, hi ha flors blaves, vermelles, flors més grans que jo i més petites que una formiga. També a xauxa tenim mar, hi depèn de l'època de l'any és blau, groc, vermell, ... quan et banyes al mar de xauxa a vegades et quedes tenyit, pintat, depèn del color del mar.

A xauxa la gent viu al carrer, mai fa fred, i com que no necessitem dormir, els dies són molt llargs. A vegades, després de reposar una mica, a qualsevol lloc de xauxa, algu li pica canviar: "Avui seré un mariner" i s'en va amb un vaixell, al cap d'uns dies pensa: "Avui vull ser un verduler, demà seré un pintor, i després, cuiner i quan acabi seré un nedador i després..... Mai s'acaba de ser tot".

Un dia fa molts anys vam pensar que havíem de veure altres llocs i com vivien; per això, jo, el Rei de Xauxa, vaig agafar el vaixell i vaig arribar al port de Barcelona. Només m'hi vaig quedar una setmana i des de llavors com que a la gent del vostre país els va agradar tant, em fan tornar cada any, i quan arribo jo al vostre país, és xauxa i disbauxa, tothom es difressa, i tot és possible.

Bé, me'n vaig cap al meu país i fins l'any que ve no tornaré... Adeu.

